

[Lindholt.]

trivselsmissionærer. Det er så vigtigt et område, at forældrene totalt må udelukkes fra dette. I denne forbindelse vil jeg gerne citere et læserbrev, der er skrevet af en pædagogstuderende. Om et øjeblik vil vi nu høre, at SF ude i Snoldelev kommune netop har taget skarpt afstand fra netop ham, så det er jo muligt, at han også vil falde uden for den kreds, som tilhører de venstreorienterede inden for SF, men lad os nu høre, hvad han siger. Han hedder K. H. Martin-
sen.

„Stå sammen“, lyder overskriften i Land og Folk af 4. juni 1974.

„Det er meget vigtigt, at alle vi socialarbejdere både gennem vore respektive fagorganisationer: Socialrådgiverforening, psykiatrisk selskab, psykologforening, BUPL“ — hvad det så ellers er — „Unge Pædagoger, Familievejlederforeningen m. fl. og gennem de fælles foreninger som Landsforeningen for Mentalhygiejne, Socialpolitisk forening, BRIS“ — Børns Rettigheder i Samfundet — m. fl. står fast sammen og via alle kanaler søger at fremme gennemførelsen af bistandsloven uden ændringer, det vil sige i den form, tidligere socialminister, socialrådgiver Eva Gredal fremlagde den.

Der er uddannet en bunke socialarbejdere, der som eksperter på hver deres område står parat til at vejlede forældre, lærere, sociale tabere m. fl. Disse eksperter bør ikke sættes på gaden som arbejdsløse under påskud af, at der skal spares. Nedlæg i stedet militæret. Så kan vi sikre os, at vore uddannede social-eksperter får mulighed for at tage sig af den opvoksende generation på et så tidligt tidspunkt som muligt, så børnene gennem moderne pædagogik, medvær og trivsel kan danne basis for det socialistiske samfund.

Gennem bistandslovens muligheder for opsøgende virksomhed og kontrol kan man sikre, at ethvert barn får tilbud om at komme hjemmefra, så forældrene på grund af usikkerhed og ukyndighed ikke ødelægger dem ved indoktrinering af reaktionære ideologier overleveret fra et kapitalistisk system.“

Kære venner, sådan var ordene fra den psykologstuderende i Lyngby. Der kræves vist ingen kommentarer til det sludder.

For nogen tid siden kunne man i radioavi-

sen høre om, at vuggestuen Røde Ko havde lukket på grund af sympatistrejke med arbejderne på Svendborg Skibsværft. Jeg tror nok, at arbejderne på Svendborg Skibsværft betakker sig for den slags sympatistrejker. De burde jo også kun resultere i, at lederen af vuggestuen blev afskediget for pligtforømmelse. Pas børnene og pas dig selv i forhold til arbejdsmarkedets konflikter eller meld dig ind i en politisk vælgerforening! Det må være svaret til vedkommende vuggestueleder.

Gennem foreningen BRIS lokker man nu børnene hjemmefra, og man fortæller, de skal bare hæve deres egne børnepenge og så videre. Det er fuldt ud lovligt, hvad der er mig ganske ubegribeligt. Jeg begriber ikke et ord af det hele. At justitsministeren ikke kan sørge for at standse sådan samfundsundergravende virksomhed, det er helt fantastisk. Nok har vi foreningsfrihed, men vi har dog også frihed til, at man ikke skal prøve på at opløse samfundets institutioner. Men det er åbenbart fuldt ud lovligt, og det hjælper ikke, hvis man henvender sig til børne- og ungdomsværnet, i hvert fald ikke det ude i Tårnby kommune, for de nægter nemlig simpelt hen at hjælpe de forældre, der har et barn, der er kommet ud i Christiania. De hjælper ikke forældrene at få barnet hjem, tværtimod. Det kalder jeg børne- og ungdomsværn.

Jeg kan da lige for at gøre målet fuldt i den henseende fortælle, at et flertal i finansudvalget i sidste samling var med til at bevilge penge til BRIS, Børns Rettigheder i Samfundet. Der var et flertal herfor, jeg håber meget, at det næste flertal bliver et flertal imod den slags ting.

Hvis nu barnet har haft det held at blive passet i hjemmet i den gode og trygge atmosfære, som forældre ønsker at give deres børn, og det har undgået disse trivselspædagogers indoktrinering, ja, så skal vi altså stadig væk være på vagt. Børnene skal i skole, og skolen af i dag er i hvert fald ikke 1930ernes skole og er i hvert fald ikke den skole, som Christen Kold drømte om. Skolen af i dag er, synes vi, nærmest en slagmark for forskellige pædagogiske og undervisningsmæssige forsøg. Eksaminer afskaffes, grundlaget for menneskeligt samkvem og medleven i vort samfund, nemlig fagene dansk, skrivning og regning og fremmede